وَإِذَآ أَذَقْنَا ٱلنَّاسَ رَحْمَةً مِّنۢ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُم مَّكْرٌ فِىٓ ءَايَاتِنَا ۚ قُلِ ٱللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا ۚ إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ﴿٢١﴾

《21》 മനുഷ്യർക്ക് ബാധിച്ച വല്ല കഷ്ടതക്കും ശേഷം, അവർക്ക് നാം ഒരു കാരുണ്യത്തെ ആസ്വദിപ്പിക്കുന്നതായാൽ, അപ്പോൾ (അതാ) നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ അവർക്കൊരു തന്ത്രം!

പറയുക : 'അല്ലാഹു അതിവേഗം തന്ത്രം ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു.' (ഹേ, തന്ത്രക്കാരേ,) നിശ്ചയമായും നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ, നിങ്ങൾ തന്ത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നത് രേഖപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

《21》 وَإِذَآ أَذَقْنَا നാം ആസ്വദിപ്പിച്ചാൽ, രുചി നോക്കിച്ചാൽ ٱلنَّاسَ മനുഷ്യരെ, മനുഷ്യർക്ക് رَحْمَةً വല്ല കാരുണ്യവും مِّنۢ بَعْدِ ശേഷമായി ضَرَّآءَ ഒരു (വല്ല) കഷ്ടതയുടെ مَسَّتْهُمْ അവരെ ബാധിച്ച, സ്പർശിച്ച إِذَا لَهُم അപ്പോൾ അവർക്ക് (ഉണ്ടായിരിക്കും) مَّكْرٌ ഒരു തന്ത്രം (കുത്തിത്തിരിപ്പ്- വഞ്ചന) فِىٓ ءَايَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ قُلِ പറയുക ٱللَّهُ أَسْرَعُ അല്ലാഹു അതി (കൂടുതൽ) വേഗതയുള്ളവനാണ് مَكْرًا തന്ത്രം, തന്ത്രത്തിൽ إِنَّ رُسُلَنَا നിശ്ചയമായും നമ്മുടെ ദുതൻമാർ يَكْتُبُونَ അവർ എഴുതുന്നു, രേഖപ്പെടുത്തുന്നു مَا تَمْكُرُونَ നിങ്ങൾ തന്ത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.

മനുഷ്യരിൽ പൊതുവെ കാണുന്ന മറ്റൊരു ദുഃസ്വഭാവമാണ് ഈ വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. അതായത്, വല്ല കഷ്ടതയോ വിഷമമോ ബാധിച്ചുകഴിഞ്ഞശേഷം അല്ലാഹു വല്ല അനുഗ്രഹവും ചെയ്തുകൊടുത്താൽ, അതിന് നന്ദി കാണിക്കാതെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ നന്ദികേട് കാണിക്കുക. ഉദാഹരണമായി: കഠിനമായ ഒരു വരൾച്ചയോ ക്ഷാമമോ പിടിപെട്ടശേഷം, നല്ല മഴ വർഷിച്ചു ഭൂമിയിൽ വിളകൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുവെന്ന് വിചാരിക്കുക. അത് തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങൾ കനിഞ്ഞതുകൊണ്ടാണെന്ന് പറയും ഒരു കൂട്ടർ. ചിലർ തങ്ങൾ വിളിച്ചു തേടാറുള്ള മഹാത്മാക്കളുടെ ബർക്കത്തായി അതിനെ വിശേഷിപ്പിക്കും. ഇന്നിന്ന നേർച്ചവഴിപാടുകളും ചടങ്ങുകളും നടത്തിയതുകൊണ്ടാണെന്ന് വേറെ ചിലരും, ഇന്ന നക്ഷത്രവും രാശിയും യോജിച്ചതുകൊണ്ടാണെന്നും, പ്രകൃതി കനിഞ്ഞതാണെന്നും മറ്റും വേറെയും ചിലർ. ചുരുക്കത്തിൽ, അത് അല്ലാഹു നൽകിയ ഒരനുഗ്രഹമാണെന്നോ അതിന് നന്ദി കാണിക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്നോ ഉള്ള ബോധം മിക്കവർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.

ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെ അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു: അല്ലാഹുവിന് അതിവേഗം തന്ത്രം നടത്തുവാൻ കഴിയും, എന്റെ ദൂതൻമാർ - മലക്കുകൾ - നിങ്ങളുടെ അത്തരം കുതന്ത്രങ്ങളെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തിവെക്കുന്നുണ്ട് എന്ന്. അതായത്, നിങ്ങളുടെ ആ കുതന്ത്രങ്ങൾക്ക് അതിനെക്കാൾ വേഗതയിലും ശക്തിയിലും തന്ത്രപരമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിനു കഴിയും. പക്ഷേ, തൽക്കാലം അവൻ നടപടിയൊന്നും എടു

ക്കാതെ വിടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. എന്നുവെച്ച് നിങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടുമെന്ന് കരുതേണ്ട. പരലോകത്ത് വെച്ച് നിങ്ങളുടെമേൽ നടപടി എടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. ഇത് ഓർമയിലിരിക്കട്ടെ ! എന്നു താൽപര്യം.

هُوَ ٱلَّذِى يُسَيِّرُكُمْ فِى ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ ۖ

﴾22﴿ അവനത്രെ, കരയിലും, കടലിലും, നിങ്ങളെ നടത്തുന്നവൻ.

حَتَّىٰٓ إِذَا كُنتُمْ فِى ٱلْفُلْكِ وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا۟ بِهَا جَآءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَآءَهُمُ ٱلْمَوْجُ مِن كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوٓا۟ أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ ۙ دَعَوُا۟ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ

അങ്ങനെ, നിങ്ങൾ കപ്പലുകളിലായിരിക്കുമ്പോൾ, നല്ല (അനുകൂലമുള്ള) തായ ഒരു കാറ്റ് നിമിത്തം അവ അവരെ (യാത്രക്കാരെ)യും കൊണ്ട് സഞ്ചരിക്കുകയും, അവരതിൽ സന്തോഷമടയുകയും (ചെയ്യുമ്പോൾ), (അതാ) അവർക്ക് ഒരു കൊടുങ്കാറ്റ് വന്നെത്തി! നാനാഭാഗത്തുനിന്നും അവർക്ക് തിരമാല വന്നെത്തുകയും ചെയ്തു ; തങ്ങൾ വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടു (നാശത്തിലകപ്പെട്ടു) വെന്ന് അവർ ധരിക്കുകയും ചെയ്തു. (അപ്പോൾ) കീഴ്‌വണക്കം അല്ലാഹുവിന് നിഷ്കളങ്കമാക്കിയവരായിക്കൊണ്ട് അവർ അവനെ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി) ക്കുകയായി:

لَئِنْ أَنجَيْتَنَا مِنْ هَـٰذِهِۦ لَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلشَّـٰكِرِينَ ﴿٢٢﴾

'ഇതിൽ നിന്ന് ഞങ്ങളെ നീ രക്ഷപ്പെടുത്തിത്തരുന്ന പക്ഷം, തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.'

﴾22﴿ هُوَ അവനത്രെ ٱلَّذِي يُسَيِّرُكُمْ നിങ്ങളെ നടത്തുന്നവൻ, സഞ്ചരിപ്പിക്കുന്നവൻ فِي ٱلْبَرِّ കരയിൽ وَٱلْبَحْرِ കടലിലും حَتَّىٰ അങ്ങനെ, (ഇതു) വരെ إِذَا كُنتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നാൽ, ആയിരിക്കുമ്പോൾ فِي ٱلْفُلْكِ കപ്പലുകളിൽ وَجَرَيْنَ അവ നടക്കുക (സഞ്ചരിക്കുക)യും بِهِم അവരെയും കൊണ്ട്, അവരുമായി بِرِيحٍ ഒരു കാറ്റ് കൊണ്ട്, കാറ്റോടെ, കാറ്റു നിമിത്തം طَيِّبَةٍ നല്ലതായ, വിശിഷ്ടമായ وَفَرِحُوا۟ അവർ സന്തോഷം കൊള്ളുകയും بِهَا അതിൽ. അതിനെപ്പറ്റി جَآءَتْهَا അവർക്ക് വരുന്നു, വന്നെത്തി رِيحٌ ഒരു കാറ്റ് عَاصِفٌ കഠിനമായ, ഉഗ്രമായ, കടുത്ത وَجَآءَهُمُ അവർക്ക് വരുകയും ചെയ്തു ٱلْمَوْجُ തിര, തിരമാല, അല مِن كُلِّ مَكَانٍ എല്ലാ സ്ഥലത്തു നിന്നും (നാനാ ഭാഗത്തുനിന്നും) وَظَنُّوٓا۟ അവർ ധരിക്കുക (കരുതുക) യും ചെയ്തു أَنَّهُمْ

തങ്ങൾ (ആകുന്നു) എന്ന് أُحِيطَ بِهِمْ തങ്ങൾ വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (എന്ന്) دَعَوُا അവർ വിളിച്ചു, പ്രാർത്ഥിക്കുകയായി ٱللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ, അല്ലാഹുവിനോട് مُخْلِصِينَ തനിച്ചാക്കി (നിഷ്കളങ്ക - മാത്രമാക്കി) യവരായിട്ട് لَهُ അവന് ٱلدِّينَ കീഴ്‌വണക്കം , നടപടി, അനുസരണം, മതം لَئِنْ أَنجَيْتَنَا തീർച്ചയായും ഞങ്ങളെ നീ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന പക്ഷം مِنْ هَٰذِهِۦ ഇതിൽ നിന്ന് لَنَكُونَنَّ ഞങ്ങൾ ആയിരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും مِنَ ٱلشَّٰكِرِينَ നന്ദി ചെയ്യുന്നവരിൽ (പെട്ടവർ)

فَلَمَّآ أَنجَىٰهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ ۗ يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَىٰٓ أَنفُسِكُم ۖ مَّتَٰعَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

﴿23﴾ എന്നിട്ട്, അവരെ അവൻ രക്ഷപ്പെടുത്തിയപ്പോഴോ, അപ്പോഴതാ, അവർ ന്യായമില്ലാതെ ഭൂമിയിൽ ക്രമം തെറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു!

ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ ക്രമം തെറ്റൽ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കെതിരെത്തന്നെയായിരിക്കും (ഭവിക്കുന്നത്). (അതെ) ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ (താൽക്കാലിക) സുഖാനുഭവം! പിന്നീട്, നമ്മിലേക്കാണ് നിങ്ങളുടെ മടങ്ങിവരവ്; അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റി നാം നിങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

﴿23﴾ فَلَمَّا أَنجَاهُمْ എന്നിട്ട് (എന്നാൽ) അവരെ അവൻ രക്ഷപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ إِذَا هُمْ അപ്പോൾ (അതാ) അവർ يَبْغُونَ ക്രമം തെറ്റുന്നു, അക്രമം ചെയ്യുന്നു, അതിരു വിടുന്നു فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ بِغَيْرِ الْحَقِّ ന്യായം (കാര്യം- അവകാശം) ഇല്ലാതെ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ഹേ, മനുഷ്യരേ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ നിങ്ങളുടെ ക്രമം തെറ്റൽ, അക്രമം, ധിക്കാരം (തന്നെ - മാത്രം) عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കെതിരെ, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം പേരിൽ (മാത്രം- തന്നെ) مَتَاعَ സുഖഭോഗം, ഉപകരണം, സുഖാനുഭവം الْحَيَاةِ ജീവിതത്തിന്റെ الدُّنْيَا ദുൻയാവിന്റെ, ഐഹിക ثُمَّ إِلَيْنَا പിന്നെ നമ്മിലേക്കാണ് مَرْجِعُكُمْ നിങ്ങളുടെ മടക്കം, മടങ്ങി വരവ് فَنُنَبِّئُكُمْ അപ്പോൾ നാം നിങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തും, വിവരമറിയിക്കും بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും

മനുഷ്യന്റെ നന്ദികേടിനെക്കുറിച്ചും, അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ അവർ കുതന്ത്രം നടത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ചും കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. അതിന് നല്ലൊരു ഉദാഹരണം ഈ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കേവലം സാങ്കൽപികമായ ഒരു ഉദാഹരണമല്ല- മനുഷ്യരിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, ഒരു വ്യാഖ്യാന

ത്തിന്റെയോ വിശദീകരണത്തിന്റെയോ സഹായംകൂടാതെത്തന്നെ മനസ്സിലാകുന്നതുമായ ഒരു ഉദാഹരണമത്രെ- അത്. ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽ മാത്രമല്ല, ദൈവ നിഷേധികളിൽപോലും ലോക നിയന്താവായ അല്ലാഹുവിന് മാത്രമെ മനുഷ്യന് യഥാർത്ഥത്തിൽ സഹായം നൽകുവാൻ കഴിവുള്ളൂവെന്ന ബോധം ഒളിഞ്ഞിരിപ്പുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്ന ഒരു ഉദാഹരണം കൂടിയാണിത്. തനി ഭൗതിക വാദികളായ ആളുകൾപോലും അല്ലാഹു ഈ ഉദാഹരണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെയുള്ള വല്ല അത്യാപത്തിലും അകപ്പെട്ടു ഗതിമുട്ടുമ്പോൾ 'ദൈവമേ, ഈശ്വരാ, പടച്ചവനേ' എന്നും മറ്റും വിളിച്ചു നിലവിളിക്കുന്നതും, മേൽപോട്ട് കൈനീട്ടി രക്ഷക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും ദുർലഭമല്ല.

സഅ്ദുബ്നുഅബീവക്കാസ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി, അബൂദാവൂദ്, നസാഈ (റ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു സംഭവത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇങ്ങിനെയാണ്: മക്കാ വിജയം ഉണ്ടായപ്പോൾ, നബിﷺയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാൻവേണ്ടി ഇക്രിമത്തുബ്നു അബീജഹൽ (റ) സ്ഥലം വിട്ടോടിപ്പോയി. അദ്ദേഹം കപ്പൽകയറി യാത്രയായി. ഒരു കൊടുങ്കാറ്റു ബാധിച്ചു. കപ്പലിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാർ കപ്പൽ യാത്രക്കാരോട് പറഞ്ഞു : 'നിങ്ങൾ നിഷ്കളങ്കമായി പ്രാർത്ഥന ചെയ്യുവിൻ. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളൊന്നും ഉപകരിക്കുന്നതല്ല. ' അപ്പോൾ, ഇക്രിമഃ (റ) പറഞ്ഞു: 'നിഷ്കളങ്കതയല്ലാതെ (അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കലല്ലാതെ) സമുദ്രത്തിൽ വെച്ച് എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയില്ലെങ്കിൽ, കരയിൽവെച്ചും അതല്ലാതെ എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവേ! നിന്നോട് ഞാൻ കരാർ ചെയ്യുന്നു: എന്നെ നീ ഇതിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തിയാൽ ഞാൻ മുഹമ്മദിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു എന്റെ കൈ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയിൽ വെക്കുന്നതാകുന്നു. (ഞാൻ മുസ്ലിമായി പ്രതിജ്ഞ നൽകാം) അദ്ദേഹം മാപ്പ് നൽകുന്നവനും , മാന്യനുമായിട്ടാണ് ഞാൻ കാണുന്നത്.' അനന്തരം അദ്ദേഹം മടങ്ങിവന്ന് മുസ്ലിമായി.

വിഗ്രഹാരാധകരായ ആ മുശ്രിക്കുകൾപോലും അത്യാപത്ത് വരുമ്പോൾ, രക്ഷക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിനോടായിരിക്കുമെന്നും, ആ സമയത്ത് മറ്റാരെയും വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുകയില്ലെന്നുമാണല്ലോ അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. എന്നാൽ, മരണപ്പെട്ടവരോ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരോ ആയ ചില മഹാത്മാക്കളെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിന് - പ്രാർത്ഥന (دعاء) എന്നല്ലാതെ വേറൊരു പേർ പറഞ്ഞുകൊണ്ട്- ഇസ്ലാമിന്റെ അംഗീകാരമുണ്ടെന്ന് കരുതിവശായ ചില മുസ്ലിംകളുടെ സ്ഥിതി, ആ മുശ്രിക്കുകളെക്കാൾ വളരെ ശോചനീയമാണെന്ന് അത്യധികം വ്യസനത്തോടുകൂടി പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാരണം, സാധാരണഗതിയിൽ ഇവർ പ്രാർത്ഥനകൾ ചെയ്യാറുള്ളത് അല്ലാഹുവിനോടായിരിക്കുമെങ്കിലും ആപത്തുകൾ നേരിടുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിനെ വിട്ടേച്ച് ആ മഹാത്മാക്കളെയായിരിക്കും ഇവർ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുക. ഇതു സംബന്ധിച്ച് അല്ലാമാ ആലൂസീ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'റൂഹുൽ മആനീ' എന്ന തഫ്സീറിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഒരു പ്രസ്താവന ഇവിടെ സ്മർത്തവ്യമത്രെ . അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിക്കാം : '.......ഏതായാലും, ആ സന്ദർഭത്തിൽ മുശ്രിക്കുകൾ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുകയില്ലെന്നാണ് ഈ ആയത്ത് കാട്ടിത്തരുന്നത്. നിനക്കറിയാം: ഇന്നു മനുഷ്യർ, അവർക്ക് കരയിലോ കടലിലോ വെച്ച് വല്ല അപായവും നേരിട്ടാൽ, ഉപകാരവും ഉപദ്രവവും ചെയ്യാത്തവരും, കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യാത്തവരുമായ ആളുകളെയാണ് വിളിക്കുകയെന്ന്. ചിലർ ഖിദ്വർ, ഇൽയാസ് (അ) എന്നിവരെയും, ചിലർ വേറെ ചിലരെയും , മറ്റുചിലർ ഏതെങ്കിലും ഇമാമിനെയോ അല്ലെങ്കിൽ ശൈഖിനെയോ ആയിരിക്കും വിളിക്കുക. അല്ലാഹുവിനോട് ഭക്തി അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട്

പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരും, ആ വിചാരം മനസ്സിൽ തോന്നുന്നവരും കുറവായിരിക്കും. അപ്പോൾ, ഈ രണ്ടു കൂട്ടരിൽ ആരാണ് കൂടുതൽ നേർമാർഗികളെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക! അല്ലാഹുവിൽ ശരണം!' ഇതേ സാരത്തിലുള്ള ഒരു പ്രസ്താവന അല്ലാമാ ശൗകാനീ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ഫത്ഹുൽ ക്വദീറി' ലും പ്രസ്താവിച്ചുകാണാം. എന്നിട്ടദ്ദേഹം പറയുകയാണ് : 'ഈ പൈശാചിക വിശ്വാസം അവരെ എവിടെ എത്തിച്ചുവെന്നും, അവർ എവിടെ എത്തിയെന്നും, ആലോചിച്ചുനോക്കുക!'

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَى أَنفُسِكُم (ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ ക്രമം തെറ്റൽ – ധിക്കാരം – നിങ്ങൾക്കെതിരിൽതന്നെയായിരിക്കും ഭവിക്കുക) എന്ന വാക്യത്തിലെ താക്കീത് വളരെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം മനസ്സിരുത്തേണ്ട ഒരു താക്കീതത്രെ. പാപങ്ങളിലും, അക്രമങ്ങളിലും അതിരുകവിയുന്ന ധിക്കാരികൾ പരലോകശിക്ഷക്ക് പുറമേ ഇഹത്തിൽവെച്ച് തന്നെ അതിന്റെ തിരിച്ചടിയെ നേരിടേണ്ടിവരുമെന്നാണ് അതിലെ സൂചന. അധികാരവും, സ്വാധീനവും നിമിത്തം തോന്നിയവാസത്തിലും അക്രമത്തിലും അതിരുകവിഞ്ഞ ധിക്കാരികൾ ഈ ജീവിതത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ അതിന്റെ തിരിച്ചടി അനുഭവിച്ചതിന്റെ എത്രയോ ഉദാഹരണങ്ങൾ ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാകുന്നു. ഇമാം അഹ്മദ്, ബുഖാരീ (റ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീഥിന്റെ സാരം സ്മരണീയമാണ്; 'പാപം ചെയ്തവന് പരലോകത്തുവെച്ച് നൽകുവാൻ കരുതിവെക്കപ്പെട്ട ശിക്ഷക്കുപുറമെ, ഇഹത്തിൽവെച്ചുതന്നെ ശിക്ഷ നൽകപ്പെടുവാൻ ധിക്കാരത്തെക്കാളും , കുടുംബബന്ധം മുറിക്കലിനെക്കാളും അവകാശപ്പെട്ടതായി മറ്റൊന്നില്ല.' അബൂശൈഖ്, ഖത്വീബ്, അബൂനുഅയ്മ്, ദൈലമി(റ) എന്നിവർ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീഥിന്റെ സാരം ഇതാണ്: 'മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ അവയുടെ ആൾക്കാരിൽ തന്നെ തിരിച്ചടിക്കുന്നതാണ്; അതായത്: കുതന്ത്രവും, (പ്രതിജ്ഞ) ലംഘനവും, ധിക്കാരവും (المكر والنكث والبغى). പിന്നീട് (ഈ മൂന്നിനും തെളിവായിക്കൊണ്ട്) നബിﷺ ഈ ക്വുർആൻ വചനങ്ങൾ ഓതുകയും ചെയ്തു: يَا أَيُّهَا النَّاسُ.... (ഹേ , മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ ധിക്കാരം നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കെതിരിൽ തന്നെയായിരിക്കും) وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ (ദുഷിച്ച കുതന്ത്രം അതിന്റെ ആൾക്കാരിലല്ലാതെ വന്നു ഭവിക്കുകയില്ല . (35 : 43), فَمَن نَّكَثَ فَإِنَّمَا يَنكُثُ عَلَى نَفْسِهِ(ആരെങ്കിലും പ്രതിജ്ഞ ലംഘിച്ചാൽ, അവൻ തനിക്കെതിരായിത്തന്നെയാണ് ലംഘിക്കുന്നത്. (48 : 10).

إِنَّمَا مَثَلُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا كَمَآءٍ أَنزَلْنَٰهُ مِنَ ٱلسَّمَآءِ فَٱخْتَلَطَ بِهِۦ نَبَاتُ ٱلْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ ٱلنَّاسُ وَٱلْأَنْعَٰمُ

﴾24﴿ ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ ഉദാഹരണം, ആകാശത്തു നിന്ന് നാം ഇറക്കിയ ഒരു വെള്ളം പോലെ മാത്രമാകുന്നു. എന്നിട്ട്, മനുഷ്യരും കാലികളും ഭക്ഷിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഭൂമിയിലെ ചെടി (കൾ) അതുമൂലം ഇടകലർന്നു.

അങ്ങനെ, ഭൂമി അതിന്റെ മോടി സ്വീകരിക്കുകയും, അത് അലങ്കൃത

حَتَّىٰٓ إِذَآ أَخَذَتِ ٱلْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَٱزَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَآ أَنَّهُمْ قَـٰدِرُونَ عَلَيْهَآ أَتَىٰهَآ أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَـٰهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَ بِٱلْأَمْسِ ۚ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلْـَٔايَـٰتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

മാകുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, തങ്ങൾ അതി (ന്റെ ഉപയോഗമെടുക്കുന്നതി) നു കഴിവുള്ളവരാണെന്ന് അതിലെ ആൾക്കാർ ധരിക്കുകയും ചെയ്ത (പ്പോൾ), രാത്രിയിലോ പകലിലോ അതിന് നമ്മുടെ കൽപന വന്നെത്തി.

അങ്ങനെ, നാം അതിനെ (അതിലെ വിളയെ) കൊയ്തെടുക്കപ്പെട്ടതു (പോലെ) - തലേദിവസം അത് ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടില്ലാത്തതുപോലെ - ആക്കിത്തീർത്തു. അപ്രകാരം, ചിന്തിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നാം 'ആയത്തു' [ദൃഷ്ടാന്തം]കൾ വിശദീകരിക്കുന്നു.

﴾24﴿ إِنَّمَا നിശ്ചയമായും തന്നെ (മാത്രം) مَثَلُ ഉദാഹരണം, ഉപമ الْحَيَاةِ ജീവിതത്തിന്റെ الدُّنْيَا ദുൻയാവിന്റെ (ഐഹിക) كَمَاءٍ ഒരു വെള്ളം (ജലം) പോലെയാണ് أَنزَلْنَاهُ നാം അതിനെ ഇറക്കി, ഇറക്കിയ مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്ത് നിന്ന് فَاخْتَلَطَ എന്നിട്ട് കലർന്നു بِهِ അതുമൂലം نَبَاتُ ചെടി(കൾ) الْأَرْضِ ഭൂമിയിലെ مِمَّا يَأْكُلُ തിന്നുന്നതിൽപെട്ട (ഭക്ഷിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള) النَّاسُ മനുഷ്യർ وَالْأَنْعَامُ കാലികളും حَتَّىٰ വരെ(ഓളം), അങ്ങിനെ إِذَا أَخَذَتِ എടുത്തപ്പോൾ, സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ الْأَرْضُ ഭൂമി زُخْرُفَهَا അതിന്റെ മോടി وَازَّيَّنَتْ അത് അലങ്കൃതമാക്കുക (ഭംഗിയാക്കുക) യും وَظَنَّ കരുതുകയും, ധരിക്കുകയും أَهْلُهَا അതിന്റെ ആൾക്കാർ أَنَّهُمْ അവർ എന്ന് قَادِرُونَ കഴിവുള്ളവരാണ് (എന്ന്) عَلَيْهَا അതിൻമേൽ, അതിന് أَتَاهَا അതിന് വന്നു (എത്തി) أَمْرُنَا നമ്മുടെ കൽപന لَيْلًا രാത്രി أَوْ نَهَارًا അല്ലെങ്കിൽ പകൽ فَجَعَلْنَاهَا എന്നിട്ട് (അങ്ങിനെ) നാം അതിനെയാക്കി حَصِيدًا കൊയ്തെടുക്കപ്പെട്ടത് كَأَن لَّمْ تَغْنَ അത് ധന്യമാകാത്ത (ഉണ്ടാവാത്ത) പോലെ بِالْأَمْسِ ഇന്നലെ, തലേന്ന് كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം, അതുപോലെ نُفَصِّلُ നാം വിശദീകരിക്കുന്നു الْآيَاتِ ആയത്തുകൾ, ലക്ഷ്യങ്ങളെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ لِقَوْمٍ ഒരു ജനതക്ക്, ജനങ്ങൾക്ക് يَتَفَكَّرُونَ ചിന്തിക്കുന്ന, ഉറ്റാലോചിക്കുന്ന

ആകാശത്ത് നിന്ന് ഒരു മഴ പെയ്തു ഭൂമിയിൽ നാനാതരം സസ്യലതാദികൾ തഴച്ചു വളരുകയും, ഭൂമിക്ക് ഭംഗിയും മോടിയും കൂടുകയും, ഫലമെടുക്കുമാറായെന്ന് ഉടമസ്ഥൻമാർ കരുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തഘട്ടത്തിൽ, ഓർക്കാപുറത്ത് പെട്ടെന്ന് വല്ല അത്യാഹിതവും ബാധിച്ചു- അവിടെ മുമ്പ് വിളയൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് തോന്നുമാറ്- അതിലെ വിള മുഴുവൻ നശിച്ചുപോയി. ഇതുപോലെയാണ് ഐഹികജീവിതത്തിന്റെ സ്ഥിതി. സുഖസൗകര്യങ്ങളും അലങ്കാരഭൂഷണങ്ങളും കൺമുമ്പിൽ കാണുമ്പോൾ അത് വളരെ ആകർഷകവും കാമ്യവുമായിത്തോന്നും. സമ്പൂർണമാണ്, ശാശ്വ

തമാണ് എന്നൊക്കെ ആൾക്കാർ കരുതിക്കൊണ്ടിരിക്കെ, പെട്ടെന്നൊരിക്കൽ അതെല്ലാം അപ്പാടെ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുകയായി. ഒന്നുകിൽ വിഭവങ്ങളും സമ്പത്തും നശിക്കുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ ഉടമസ്ഥൻ നശിക്കുന്നു. രണ്ടായാലും ഫലം ഒന്നാണല്ലോ. ഐഹികമായ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ എത്ര മഹത്തരമായിരുന്നാലും അതിന് നിലനിൽപില്ല. താൽക്കാലികവും നശ്വരവുമാണത്. ആകയാൽ അതിന് അമിതമായ വില കൽപിക്കുകയോ, അതിനുവേണ്ടി അനശ്വരവും അത്യുത്തമവുമായ പരലോകജീവിതം നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യരുത് എന്ന് സാരം. ഐഹികജീവിതത്തിന്റെ സ്ഥിതി ഇതാണെങ്കിൽ, പ്രാധാന്യം കൽപിക്കേണ്ടുന്ന ജീവിതം ഏതാണെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

وَٱللَّهُ يَدْعُوٓا۟ إِلَىٰ دَارِ ٱلسَّلَـٰمِ وَيَهْدِى مَن يَشَآءُ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٥﴾

﴾25﴿ അല്ലാഹുവാകട്ടെ, ശാന്തിയുടെ ഭവനത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നു. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ ചൊവ്വായ പാതയിലേക്ക് വഴി ചേർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

﴾25﴿ وَاللهُ അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവാകട്ടെ يَدْعُو അവൻ ക്ഷണിക്കുന്നു, വിളിക്കുന്നു إِلَىٰ دَارِ ഭവനത്തിലേക്ക്, വീട്ടിലേക്ക് السَّلَامِ ശാന്തിയുടെ , സമാധാനത്തിന്റെ وَيَهْدِي അവൻ വഴി ചേർക്കുന്നു (കാട്ടുന്നു), സൻമാർഗം നൽകുന്നു مَنْ يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ, ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് إِلَىٰ صِرَاطٍ പാതയിലേക്ക്, വഴിയിലേക്ക് مُسْتَقِيمٍ ചൊവ്വായ, നേരെയുള്ള

നാശം ഭവിക്കാത്ത, ആപത്തും കാലദോഷവും ബാധിക്കാത്ത, അവർണനീയമായ സുഖസൗകര്യങ്ങളോടുകൂടി കാലാകാലം നിലനിൽക്കുന്ന ഭവനത്തിലേക്കാണ്– അതെ, സമാധാനവും ശാന്തിയുമേകുന്ന സ്വർഗലോക ജീവിതത്തിലേക്കാണ്– അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ ക്ഷണിക്കുന്നത്. അതാണ് ഏതു നിലക്കും ഈ ജീവിതത്തെക്കാൾ ഉത്തമവും ശേഷിക്കുന്നതും. അത് നേടാനായിരിക്കണം മത്സരം. (وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ)

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ നേരായ പാതയിലേക്ക് വഴികാട്ടുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം , ഒരു വ്യവസ്ഥയും അടിസ്ഥാനവുമില്ലാതെ കുറേ ആളുകളെ ചീത്തപ്പെട്ടവരും., കുറേ ആളുകളെ നല്ലവരും ആക്കിവിടുമെന്നല്ലെന്നും, അവൻ നിശ്ചയിച്ചറിയിച്ചുകൊടുത്ത സൽപാതയിൽ ചരിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളവരെ സൻമാർഗികളും നല്ലവരും, തയ്യാറില്ലാത്തവരെ ചീത്തപ്പെട്ടവരും ദുർമാർഗികളും ആക്കുകയാണവൻ ചെയ്യുകയെന്നും ഒന്നിലധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ നാം മുമ്പ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا۟ ٱلْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۖ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ أَصْحَـٰبُ ٱلْجَنَّةِ ۖ

﴾26﴿ നൻമ ചെയ്തവർക്ക് ഏറ്റവും നല്ലതും [നല്ല പ്രതിഫലവും] കൂടുതലും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇരുളാകട്ടെ, നിന്ദ്യതയാകട്ടെ, അവരുടെ മുഖങ്ങളെ മൂടുകയില്ല. [അവർക്ക് മ്ലാനതയും അപമാനവും ബാധിക്കുകയില്ല] .

هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٢٦﴾

അവർ സ്വർഗത്തിന്റെ ആൾക്കാരാകുന്നു ; അവർ അതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

وَٱلَّذِينَ كَسَبُوا۟ ٱلسَّيِّـَٔاتِ جَزَآءُ سَيِّئَةٍۭ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ مَّا لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۖ كَأَنَّمَآ أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطَعًا مِّنَ ٱلَّيْلِ مُظْلِمًا ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٢٧﴾

﴿27﴾ തിൻമകൾ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചവരാകട്ടെ, തിൻമയുടെ പ്രതിഫലം അതിന് തുല്യമായതുകൊണ്ടായിരിക്കും : നിന്ദ്യത അവരെ മൂടുകയും ചെയ്യും.

അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് അവരെ രക്ഷിക്കുന്ന ഒരാളുമില്ല. ഇരുളടഞ്ഞു കൊണ്ടുള്ള രാത്രിയിൽ നിന്നും (കുറേ) കഷ്ണങ്ങളാൽ അവരുടെ മുഖങ്ങൾ മൂടിയിടപ്പെട്ടപോലെയിരിക്കും. അക്കൂട്ടർ നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാരാകുന്നു; അവരതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

﴿26﴾ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا നൻമ പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് الْحُسْنَىٰ ഏറ്റവും നല്ലത് وَزِيَادَةٌ വർദ്ധനവും, കൂടുതലും وَلَا يَرْهَقُ മൂടുകയുമില്ല, ചേരുകയുമില്ല وُجُوهَهُمْ അവരുടെ മുഖങ്ങളെ قَتَرٌ ഇരുൾ(കറുപ്പ്) പൊടിപടലം وَلَا ذِلَّةٌ നിന്ദ്യതയുമില്ല. أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ أَصْحَابُ ആൾക്കാരാണ്, ഉടയവരാണ് الْجَنَّةِ സ്വർഗത്തിന്റെ هُمْ അവർ فِيهَا അതിൽ خَالِدُونَ ശാശ്വതൻമാരാണ്, സ്ഥിരവാസികളാണ്. ﴿27﴾ وَالَّذِينَ كَسَبُوا സമ്പാദിച്ചവർ, ചെയ്തുവെച്ചവർ السَّيِّئَاتِ തിൻമകളെ جَزَاءُ പ്രതിഫലം, കൂലി سَيِّئَةٍ തിൻമയുടെ بِمِثْلِهَا അതുപോലെത്തന്നെ, അതിന് തുല്യമാണ് وَتَرْهَقُهُمْ അവരെ മൂടും, ذِلَّةٌ നിന്ദ്യത, എളിമ مَا لَهُمْ അവർക്കില്ല مِنَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് مِنْ عَاصِمٍ ഒരു രക്ഷകനും, രക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന ഒരാളും كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ മൂടിയിടപ്പെട്ടപോലെ وُجُوهُهُمْ അവരുടെ മുഖങ്ങൾ قِطَعًا കഷ്ണങ്ങൾ, തുണ്ടങ്ങൾ مِنَ اللَّيْلِ രാത്രിയിൽ നിന്നുള്ള, രാത്രിയുടെ مُظْلِمًا ഇരുളടഞ്ഞ നിലയിൽ أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ أَصْحَابُ النَّارِ നരകക്കാരാകുന്നു هُمْ فِيهَا അവർ അതിൽ خَالِدُونَ സ്ഥിരവാസികളാകുന്നു, ശാശ്വതരാണ്

دَارُ السلام (സമാധാനത്തിന്റെ ഭവനം) ആകുന്ന സ്വർഗത്തിലേക്കാണ് അല്ലാഹു ജനങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നതെന്ന് കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞു. ആ ഭവനം ആർക്കാണ് ലഭിക്കുകയെന്നും, അവിടെ അവരുടെ സ്ഥിതിയെന്തായിരിക്കുമെന്നും ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ട് അല്ലാഹു സദാ താക്കീത് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിന്ദ്യതയുടെ ഭവനമാകുന്ന നരകം ആർക്കാണ് ലഭിക്കുകയെന്നും, അവരുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കമെന്നും രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിലും വിവരിക്കുന്നു. ഓരോ നൻമക്കും ചുരുങ്ങിയത് അതിന്റെ പത്തിരട്ടിയും, എഴുനൂറിരട്ടിവരെയും പ്രതിഫലം നൽക

പ്പെടുമെന്നും, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അതിലും കൂടുതൽ ഇരട്ടി ലഭിക്കുമെന്നും അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. (2 : 261) അതാണ് **الحسنى** (ഏറ്റവും നല്ല പ്രതിഫലം) എന്ന വാക്ക് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഇരട്ടിക്കണക്കിലും കവിഞ്ഞതും, അതിനെക്കാൾ ഉപരിയായതുമായ വേറെയും മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്നുവെന്നത്രെ **وزيادة** (കൂടുതലും ഉണ്ട്) എന്ന വാക്ക് കാണിക്കുന്നത്.

ഈ 'കൂടുതൽ' എന്താണെന്ന് അല്ലാഹു ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുമുൽകാഴ്ചയാണതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, അതിൽ കവിഞ്ഞൊരു മഹാഭാഗ്യം വേറെയില്ലെന്നും പല ഹദീഥുകളിൽ നിന്നും , രിവായത്തുകളിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു.അബൂബക്ർ, ഹുദൈഫത്തുബ്നുൽയമാൻ, ഇബ്നു അബ്ബാസ്, സഊദുബ്നുൽ മുസയ്യബ്, അബ്ദുർറഹ്മാനുബ്നുഅബീലൈല, മുജാഹിദ്, ഇക്രിമഃ, ദ്വഹ്ഹാക്, ഹസൻ, ക്വത്താദഃ സുദ്ദി (റ) തുടങ്ങിയ സഹാബികളും , താബിഉകളുമായ പല മഹാൻമാരിൽ നിന്നും ഇത് രിവായത്ത് ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ നബി ﷺ യിൽ നിന്നു വന്ന ഹദീഥുകളിൽ ഒന്ന് ഇപ്രകാരമാകുന്നു: **للذين أحسنوا الحسنى وزيادة** (നൻമചെയ്തവർക്ക് ഏറ്റവും നല്ല പ്രതിഫലവും കൂടുതലും ഉണ്ടായിരിക്കും എന്ന് ഓതിക്കൊണ്ട് തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'സ്വർഗക്കാർ സ്വർഗത്തിലും, നരകക്കാർ നരകത്തിലും പ്രവേശിച്ചാൽ ഒരാൾ വിളിച്ചു പറയും: സ്വർഗക്കാരേ , അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയ ഒരു വാഗ്ദാനമുണ്ട്. അതവൻ നിറവേറ്റുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അവർ പറയും : എന്താണത്? അവൻ ഞങ്ങളുടെ (സൽക്കർമങ്ങളുടെ) തൂക്കങ്ങളെ ഘനപ്പടുത്തി തന്നില്ലേ ?! ഞങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെ അവൻ വെളുപ്പിച്ചു (സന്തോഷിപ്പിച്ചു) തരുകയും ചെയ്തില്ലേ?! ഞങ്ങളെ അവൻ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും, നരകത്തിൽ നിന്ന് കാത്തുരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടില്ലേ! (എനി, വേറെ വാഗ്ദാനങ്ങളൊന്നും ഇല്ലല്ലോ) അപ്പോൾ അവർക്ക് മറ നീക്കപ്പെടും. അവർ അല്ലാഹുവിനെ നോക്കിക്കാണും അപ്പോൾ അവനെ നോക്കിക്കാണുന്നതിനെക്കാൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടതോ, കണ്ണുകൾക്ക് ആനന്ദം നൽകുന്നതോ ആയി മറ്റൊന്നും തന്നെ അവർക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. (അഹ്മദ്, മുസ്ലിം, മുതലായ പലരും) **(*)**

എന്നാൽ, തിന്മയുടെ പ്രതിഫലമാകട്ടെ, അതിൽ വർദ്ധനവിന്റെ പ്രശ്നമേ ഇല്ല. ഒരു തിന്മക്ക് അതിനു തക്ക പ്രതിഫലം മാത്രം. ഈ സംഗതി ഇവിടെ മാത്രമല്ല, ക്വുർആനിൽ പലേടത്തും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാകുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ, സത്യവിശ്വാസികളുടെയും സൽക്കർമികളുടെയും മുഖങ്ങൾ അന്ന് വെളുത്തതും പ്രസന്നവും സന്തോഷമയവുമായിരിക്കുമെന്നും, അവിശ്വാസികളുടെയും കുറ്റവാളികളുടെയും മുഖങ്ങൾ അന്ന് ഇരുണ്ടതും മ്ളാനവും ചുളിഞ്ഞതുമായിരിക്കുമെന്നും പല സ്ഥലത്തും കാണാവുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا۟ مَكَانَكُمْ أَنتُمْ وَشُرَكَآؤُكُمْ ۚ

﴾28﴿ അവരെ മുഴുവനും നാം ഒരുമിച്ച് കൂട്ടുകയും, പിന്നീട്, (അല്ലാഹുവിനോട്) പങ്കുചേർത്തിയിട്ടുള്ളവരോട് നാം (ഇങ്ങിനെ) പറയുകയും ചെയ്യുന്ന ദിവസം !. നിങ്ങളും , (നിങ്ങളുണ്ടാക്കിയ) നിങ്ങളുടെ

***(*)* ഈ തിരുദർശനത്തെപ്പറ്റി സൂഃ ക്വിയാമഃ 22-25 ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാവുന്നതാണ്.**

فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ ۖ وَقَالَ شُرَكَاؤُهُم مَّا
كُنتُمْ إِيَّانَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾

പങ്കാളികളും നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്ത് നിൽക്കുക [സ്ഥലം വിടരുത്]

എന്നിട്ട് അവർക്കിടയിൽ നാം വേർപ്പെടുത്തും. അവരുടെ പങ്കാളികൾ (അവരോട്) പറയുകയും ചെയ്യും:' നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ആയിരുന്നില്ല ആരാധിച്ചിരുന്നത്.

فَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدًۢا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِن
كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَٰفِلِينَ ﴿٢٩﴾

﴾29﴿ 'എനി, ഞങ്ങൾക്കും , നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ സാക്ഷിയായി അല്ലാഹു തന്നെ മതി. നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ ആരാധനയെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ (അറിയാത്ത) അശ്രദ്ധർ തന്നെയായിരുന്നു '.

هُنَالِكَ تَبْلُوا۟ كُلُّ نَفْسٍ مَّآ أَسْلَفَتْ ۚ
وَرُدُّوٓا۟ إِلَى ٱللَّهِ مَوْلَىٰهُمُ ٱلْحَقِّ ۖ
وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَفْتَرُونَ
﴿٣٠﴾

﴾30﴿ അവിടെവെച്ച് എല്ലാ (ഓരോ) വ്യക്തിയും അത് മുൻ ചെയ്തുവെച്ചതുപോലെ [അതിന്റെ കർമഫലം] പരീക്ഷിച്ചറിയും. അവരുടെ യഥാർത്ഥ യജമാനനായ അല്ലാഹുവിലേക്ക് അവർ തിരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചിരുന്നത് (എല്ലാം) അവരെ വിട്ടുമറഞ്ഞു പോവുകയും ചെയ്യും.

﴾28﴿ وَيَوْمَ ദിവസം نَحْشُرُهُمْ നാമവരെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന جَمِيعًا മുഴുവൻ , എല്ലാവരെയും ثُمَّ نَقُولُ പിന്നെ നാം പറയും لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا ശിർക്ക് (പങ്കു ചേർക്കൽ) ചെയ്തവരോട് مَكَانَكُمْ നിങ്ങളുടെ (സ്ഥാനം), സ്ഥലം (വിടാതിരിക്കുക) أَنْتُمْ നിങ്ങൾ وَشُرَكَاؤُكُمْ നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളും فَزَيَّلْنَا എന്നിട്ട് (അങ്ങനെ) നാം നീക്കം വരുത്തും, വേർപെടുത്തും بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ وَقَالَ പറയുകയും ചെയ്യും شُرَكَاؤُهُمْ അവരുടെ പങ്കാളികൾ مَا كُنْتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നില്ല إِيَّانَا ഞങ്ങളെ تَعْبُدُونَ നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുവരുക ﴾29﴿ فَكَفَى എനി മതി بِاللَّهِ അല്ലാഹു തന്നെ شَهِيدًا സാക്ഷിയായിട്ട് بَيْنَنَا ഞങ്ങളുടെ ഇടക്ക് وَبَيْنَكُمْ നിങ്ങളുടെ ഇടക്കും إِنْ كُنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളായിരുന്നു عَنْ عِبَادَتِكُمْ നിങ്ങളുടെ ആരാധനയെപ്പറ്റി لَغَافِلِينَ അശ്രദ്ധർ (അറിയാത്തവർ) തന്നെ ﴾30﴿ هُنَالِكَ അവിടെ വെച്ച് تَبْلُوا പരീക്ഷണം ചെയ്യും, പരീക്ഷിച്ചറിയും, പരിചയിച്ചറിയും كُلُّ نَفْسٍ എല്ലാ ദേഹവും, വ്യക്തിയും, ആളും مَا أَسْلَفَتْ

അത് മുൻ ചെയ്തു വെച്ചത് وَرُدُّوا അവർ ആക്ക (മടക്ക -തിരിക്ക- തള്ള) പ്പെടുകയും ചെയ്യും إِلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് مَوْلَاهُمُ അവരുടെ യജമാനനായ الْحَقِّ യഥാർത്ഥ وَضَلَّ പിഴച്ചു (മറഞ്ഞു) പോകയും ചെയ്യും عَنْهُم അവരിൽ നിന്ന്, അവരെ വിട്ട് مَا كَانُوا അവർ ആയിരുന്നത് يَفْتَرُونَ അവർ കെട്ടിച്ചമക്കും

ഈ വചനങ്ങളുടെ താൽപര്യം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം: എല്ലാവരും മഹ്ശറിലേക്ക് ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുമ്പോൾ മുശ്രിക്കുകളെയും, അവരുടെ ആരാധ്യ വസ്തുക്കളെയും മറ്റുള്ളവരിൽനിന്ന് അല്ലാഹു വേറിട്ടുനിറുത്തും. ആരാധ്യ വസ്തുക്കളാകട്ടെ, തങ്ങൾ അവർ ആരാധിച്ചുവന്നിരുന്നതിനെപോലും നിഷേധിക്കുകയാണ് ചെയ്യുക. നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ആരാധിച്ചിരുന്നില്ല- ഞങ്ങൾ അതിന് കൽപിക്കുകയോ, അനുവദിക്കുകയോ, അതറിയുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല- ഇതിന് അല്ലാഹു സാക്ഷിയാണ്. നിങ്ങളുടെ തന്നിഷ്ടം അനുസരിച്ചോ, പിശാചിന്റെ പ്രേരണ അനുസരിച്ചോ നിങ്ങൾ ചെയ്തതിന് ഞങ്ങൾ ഉത്തരവാദികളല്ല. ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു ആ മുശ്രിക്കുകളിൽ നിന്ന് അവർ ഒഴിഞ്ഞുമാറും. അപ്പോൾ ഓരോരുത്തരും മുമ്പ് ചെയ്തിരുന്ന ആ തോന്നിയവാസത്തിന്റെ ഫലം അവിടെവച്ച് അവർക്ക് അനുഭവത്തിൽ വരും. തങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻമാരെക്കൊണ്ട് യാതൊരു ഉപകാരവും അവർക്ക് ലഭിക്കുകയില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, സാക്ഷാൽ യജമാനനായ അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിനടപടികൾക്ക് അവർ വിധേയരാകുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ, ആ വസ്തുക്കളിൽ നിന്നും അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതെല്ലാം അവർക്ക് പാഴായിത്തീരും. ക്വിയാമത്തുനാളിൽ അവിശ്വാസികളെ വേർതിരിച്ചു നിറുത്തുമെന്ന് വേറെ വചനങ്ങളിലും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. (30 : 14; 36 : 59; 37: 24 മുതലായവ നോക്കുക.)

അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാരാവകാശങ്ങളിലോ, ഗുണവിശേഷണങ്ങളിലോ ഉൾപെട്ട വല്ലതും വകവെച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ടാണല്ലോ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ അവയുടെ ആരാധകൻമാർ ആരാധിച്ചുവരുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ആരാധ്യവസ്തുക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ പങ്കാളികൾ (شُرَكَاء) എന്ന് പറയുന്നത്. ആരാധ്യവസ്തുക്കളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാറ്റിനും ഈ അർത്ഥത്തിൽ 'പങ്കാളികൾ' എന്ന് പറയപ്പെടും. ആരാധ്യവസ്തുക്കളായി കരുതപ്പെടുന്ന വിഗ്രഹങ്ങളടക്കമുള്ള നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളും, മലക്കുകൾ, പ്രവാചകൻമാർ, മഹാത്മാക്കൾ, ജിന്നുകൾ, പിശാചുക്കൾ മുതലായവരുമെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ, ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ തങ്ങളെ ആരാധിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയോ, അതിനെ അനുകൂലിക്കുകയോ ചെയ്ത പങ്കാളികൾ മാത്രമേ അല്ലാഹുവിങ്കൽ ശിക്ഷാർഹരായിരിക്കുകയുള്ളൂവെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. എല്ലാതരം പങ്കുകാരും തന്നെ, കിയാമത്തുനാളിൽ അവരുടെ ആരാധകരിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നതാണെന്ന് അല്ലാഹു പല വചനങ്ങളിലായി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പിശാചുക്കൾപോലും ഇതിൽ നിന്ന് ഒഴിവല്ല. ശിർക്കിന് പ്രേരിപ്പിച്ചവർ മാത്രമേ അവരുടെ കുറ്റത്തിന് ബാധ്യസ്ഥരായിത്തീരുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ, ശിർക്ക് പ്രവർത്തിച്ചവരാകട്ടെ, ഒരു കാരണവശാലും അവരുടെ കുറ്റത്തിൽനിന്ന് ഒഴിവാകുന്ന പ്രശ്നമേ ഇല്ല.

വിഭാഗം - 4

قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَـٰرَ وَمَن يُخْرِجُ ٱلْحَىَّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ ٱلْمَيِّتَ مِنَ ٱلْحَىِّ وَمَن يُدَبِّرُ ٱلْأَمْرَ ۚ فَسَيَقُولُونَ ٱللَّهُ ۚ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣١﴾

﴿31﴾ (നബിയേ). പറയുക: 'ആകാശത്ത് നിന്നും, ഭൂമിയിൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്ക് ഉപജീവനം നൽകുന്നത് ആരാണ് ?അതല്ലെങ്കിൽ, കേൾവിയും, കാഴ്ചകളും അധീനമാക്കുന്നത് ആരാണ്?

നിർജ്ജീവ വസ്തുവിൽ നിന്ന് ജീവ വസ്തുവെ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും, ജീവ വസ്തുവിൽ നിന്ന് നിർജ്ജീവ വസ്തുവെ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ആരാണ്? കാര്യം (പരിപാടിയിട്ടു) നിയന്ത്രിക്കുന്നതും ആരാണ് ? '

എന്നാൽ, അവർ (മറുപടി) പറയും: 'അല്ലാഹു' എന്ന്, അപ്പോൾ പറയുക: ' എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ ?!'

فَذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمُ ٱلْحَقُّ ۖ فَمَاذَا بَعْدَ ٱلْحَقِّ إِلَّا ٱلضَّلَـٰلُ ۖ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ﴿٣٢﴾

﴿32﴾ എന്നാൽ, (ആ പറഞ്ഞ) അവനാണ് നിങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ റബ്ബായ അല്ലാഹു. എന്നിരിക്കെ, യഥാർത്ഥത്തിനു പുറമെ, വഴിപിഴവല്ലാത്ത എന്താണുള്ളത് ?! അപ്പോൾ എങ്ങിനെയാണ് നിങ്ങൾ (യഥാർത്ഥം വിട്ടു) തിരിക്കപ്പെടുന്നത്. ? !

كَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى ٱلَّذِينَ فَسَقُوٓا۟ أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

﴿33﴾ അപ്രകാരം, (ആ) തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ മേൽ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ വാക്യം യാഥാർത്ഥ്യമായിരിക്കുന്നു ; അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെന്ന്.

﴿31﴾ قُلْ നീ പറയുക مَنْ يَرْزُقُكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ആഹാരം (ഉപജീവനം) നൽകുന്നത് ആർ مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്ന് وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ നിന്നും أَمْ അല്ലാത്തപക്ഷം, അതല്ലെങ്കിൽ مَنْ يَمْلِكُ അധീനമാക്കുന്നത് ആരാണ് السَّمْعَ കേൾവിയെ وَالْأَبْصَارَ കാഴ്ചകളെയും وَمَنْ يُخْرِجُ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതും ആർ الْحَيَّ ജീവനുള്ളതിനെ مِنَ الْمَيِّتِ നിർജ്ജീവമായതിൽ നിന്ന് وَيُخْرِجُ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും الْمَيِّتَ നിർജ്ജീവമായതിനെ مِنَ الْحَيِّ ജീവനുള്ളതിൽ നിന്ന് وَمَنْ يُدَبِّرُ നിയന്ത്രിക്കു

ന്നതും ആർ الْأَمْرَ കാര്യം فَسَيَقُولُونَ എന്നാൽ അവർ പറയും اللَّهُ അല്ലാഹു (എ
ന്ന്) فَقُلْ അപ്പോൾ നീ പറയുക أَفَلَا تَتَّقُونَ എന്നാൽ (എന്നിരിക്കെ) നിങ്ങൾ സൂക്ഷി
ക്കുന്നില്ലേ ? ﴾32﴿ فَذَٰلِكُمُ എന്നാൽ (എന്നിരിക്കെ) അതാണ്, അവനത്രെ
اللَّهُ رَبُّكُمُ നിങ്ങളുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹു الْحَقُّ യഥാർത്ഥമായ فَمَاذَا എന്നിരിക്കെ
(എനി) എന്തൊന്നാണ് بَعْدَ الْحَقِّ യഥാർത്ഥത്തിന് ശേഷം (പുറമെ) إِلَّا الضَّلَالُ ദുർ
മാർഗം (വഴിപിഴവ്) അല്ലാതെ فَأَنَّىٰ അപ്പോൾ എങ്ങിനെയാണ് تُصْرَفُونَ നിങ്ങൾ തിരി
ച്ചുവിടപ്പെടുന്നത് ﴾33﴿ كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം حَقَّتْ യഥാർത്ഥമായി, അവകാശപ്പെട്ടു,
ന്യായമായി كَلِمَتُ വാക്ക്, വാക്യം رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ عَلَى الَّذِينَ യാതൊരുവരുടെ
മേൽ فَسَقُوا തോന്നിയവാസം ചെയ്ത, ധിക്കരിച്ച أَنَّهُمْ അവർ (ആണ്) എന്നതിനാൽ,
ആണെന്നുള്ളത് لَا يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല (എന്നതിനാൽ - എന്ന്)

ആകാശത്തു നിന്ന് മഴ തുടങ്ങിയ അനുഗ്രഹങ്ങളും, ഭൂമിയിൽനിന്ന് വിള മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങളും വഴി മനുഷ്യർക്ക് ആഹാരം നൽകുന്നവൻ, കേൾവി-കാഴ്ച മുതലായ ശക്തികളെ സൃഷ്ടിച്ചു കൈകാര്യം നടത്തുന്നവൻ, ജീവനോ ജീവസ്സോ ഇല്ലാത്ത വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് ജീവനും ജീവസ്സുമുള്ള വസ്തുക്കളെയും മറിച്ച് ജീവനുള്ളവയിൽ നിന്ന് നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളെയും ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നവൻ, ലോക കാര്യങ്ങൾ പരിപാടിയിട്ട് നടപ്പിൽ വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ ഇതെല്ലാം ആരാണെന്ന് ചോദിച്ചാൽ മുശ്‌രിക്കുകൾക്കും ഉത്തരം പറയുവാനുള്ളത് 'അല്ലാഹു' എന്ന് തന്നെയായിരിക്കും. അതെല്ലാം നടത്തുന്നത് അല്ലാഹുവാണെന്നും, അവരുടെ ആരാധ്യൻമാർ അതൊന്നും ചെയ്യുന്നില്ലെന്നും അവർക്കും ബോധ്യമാണ്. എന്നിട്ടും അല്ലാഹുവിനെ വിട്ടേച്ചു ഇതര വസ്തുക്കളെ ആരാധ്യരാക്കുകയെന്ന വിരോധാഭാസത്തിൽ മുഴുകിയ അവരോട് അല്ലാഹു ചോദിക്കുകയാണ്: 'നിങ്ങൾ ഒട്ടും സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?' എന്ന്. അതായത്, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഭാവിയെപ്പറ്റി ഗൗനിക്കുന്നില്ലേ? നിങ്ങൾക്ക് ഇതിന് എന്ത് ന്യായമാണ് പറയുവാനുള്ളത്? നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടുത്തു ആലോചിക്കുന്നില്ലേ? എന്നൊക്കെ. നിങ്ങൾ തന്നെ സമ്മതിക്കുന്ന ആ മഹൽ ഗുണങ്ങളുടെ ഉടമയായ നിങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ രക്ഷിതാവ് അല്ലാഹു മാത്രമാണ്, അവനെ മാത്രമെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കാവൂ എന്നാണല്ലോ നിങ്ങളോട് പറയുന്നത്. എന്നിട്ടും നിങ്ങളതിന് കൂട്ടാക്കുന്നില്ല. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ദുർമാർഗത്തിലാണുള്ളതെന്ന് എനി പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. യഥാർത്ഥ സ്ഥിതി ഇത്രയും സ്പഷ്ടമായിരിക്കെ നിങ്ങൾ ദുർമാർഗത്തിലേക്ക് തെറ്റിപ്പോകുന്നത് ആശ്ചര്യം തന്നെ.

അവസാനത്തെ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇതാണ് : മേൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം യഥാർത്ഥ സത്യം അറിയാമായിരുന്നിട്ടും അവർ തങ്ങളുടെ തോന്നിയവാസത്തിൽ നിന്ന് പിൻമാറാത്തവരായിരിക്കുന്നത് കൊണ്ട് അവർ അവിശ്വാസികളും, ശിക്ഷാർഹരുമാണെന്നുമുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ നിശ്ചയം സാക്ഷാൽകൃതമായിരിക്കുന്നു. അഥവാ അവരുടെ മർക്കടമുഷ്ടിയാണ് അതിന് കാരണം . ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചത് മക്കാ മുശ്‌രിക്കുകളിലാണെന്ന് വെച്ച് അവരെ മാത്രം ബാധിക്കുന്നതാണവ എന്ന് ആരും ധരിക്കേണ്ടതില്ല. എല്ലാ കാലത്തുമുള്ള എല്ലാതരം മുശ്‌രിക്കുകളെയും ബാധിക്കുന്നതാണ് ഈ വചനങ്ങൾ എന്നുള്ളതിൽ ആർക്കും തർക്കത്തിനവകാശമില്ലാത്തതാണ്.

قُلْ هَلْ مِن شُرَكَآئِكُم مَّن يَبْدَؤُا۟ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ ۚ

﴾34﴿നീ പറയുക : ' (ഹേ, പങ്കു ചേർക്കുന്നവരേ,) നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളിലുണ്ടോ ആദ്യമായി സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുകയും, പിന്നീട് അതിനെ (വീണ്ടും) ആവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ ?!'

قُلِ ٱللَّهُ يَبْدَؤُا۟ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ ۖ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٣٤﴾

നീ പറയുക: 'അല്ലാഹുവത്രെ, ആദ്യമായി സൃഷ്ടിക്കുകയും പിന്നീടതിനെ ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. എന്നിരിക്കെ, എങ്ങിനെയാണ് നിങ്ങൾ (സത്യം വിട്ടു) തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നത്?! '

قُلْ هَلْ مِن شُرَكَآئِكُم مَّن يَهْدِىٓ إِلَى ٱلْحَقِّ ۚ قُلِ ٱللَّهُ يَهْدِى لِلْحَقِّ ۗ

﴾35﴿നീ പറയുക: ' നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളിലുണ്ടോ യഥാർത്ഥത്തിലേക്ക് മാർഗദർശനം നൽകുന്നവർ ?!' പറയുക: 'അല്ലാഹുവത്രെ, യഥാർത്ഥത്തിലേക്ക് മാർഗദർശനം നൽകുന്നത്.

أَفَمَن يَهْدِىٓ إِلَى ٱلْحَقِّ أَحَقُّ أَن يُتَّبَعَ أَمَّن لَّا يَهِدِّىٓ إِلَّآ أَن يُهْدَىٰ ۖ

ആകയാൽ , യഥാർത്ഥത്തിലേക്ക് മാർഗദർശനം നൽകുന്നവനോ പിൻപറ്റപ്പെടുവാൻ കൂടുതൽ അവകാശപ്പെട്ടവൻ ; അതല്ല , മാർഗദർശനം നൽകപ്പെടുന്നതായാലല്ലാതെ നേർമാർഗം പ്രാപിക്കാത്തവനോ ?!

فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾

അപ്പോൾ , നിങ്ങൾക്കെന്താണ്? എങ്ങിനെയാണ് നിങ്ങൾ വിധി കൽപിക്കുന്നത് ?!'

﴾34﴿ قُلْ നീ പറയുക هَلْ ഉണ്ടോ, ഓ مِنْ شُرَكَائِكُمْ നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളിൽ (പങ്കുകാരിൽ)പെട്ട مَنْ يَبْدَأُ ആദ്യമുണ്ടാക്കുന്നവൻ, ആരംഭിക്കുന്നവർ الْخَلْقَ സൃഷ്ടിക്കൽ, സൃഷ്ടിയെ ثُمَّ പിന്നെ يُعِيدُهُ അതിനെ മടക്കുന്ന, ആവർത്തിക്കുന്ന, വീണ്ടും ഉണ്ടാക്കുന്ന قُلِ اللهُ പറയുക അല്ലാഹു يَبْدَأُ ആരംഭിക്കുന്നു. ആദ്യം ഉണ്ടാക്കുന്നു الْخَلْقَ സൃഷ്ടിയെ, സൃഷ്ടിക്കൽ ثُمَّ يُعِيدُهُ പിന്നെ അതിനെ മടക്കിയുണ്ടാക്കുന്നു, ആവർത്തിക്കും فَأَنَّى അപ്പോൾ (എന്നിരിക്കെ) എങ്ങിനെ تُؤْفَكُونَ നിങ്ങൾ തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നു. ﴾35﴿ قُلْ നീ പറയുക هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളിലുണ്ടോ مَنْ يَهْدِي മാർഗദർശനം നൽകുന്ന (നേർമാർഗത്തിലാക്കുന്ന) വർ(ൻ) إِلَى الْحَقِّ യഥാർത്ഥ

(സത്യ) ത്തിലേക്ക് قُلِ നീ പറയുക ٱللَّهُ يَهۡدِي അല്ലാഹുമാർഗദർശനം നൽകുന്നു, അല്ലാഹുവത്രെ നേർമാർഗത്തിലാക്കുന്നത് لِلۡحَقِّ യഥാർത്ഥ (സത്യ) ത്തിലേക്ക് أَفَمَن അപ്പോൾ (ആകയാൽ) യാതൊരുവനോ يَهۡدِي മാർഗദർശനം നൽകുന്ന إِلَى ٱلۡحَقِّ യഥാർത്ഥത്തിലേക്ക് أَحَقُّ ഏറ്റവും അവകാശപ്പെട്ടവൻ, തരപ്പെട്ട ആൾ أَن يُتَّبَعَ പിൻപറ്റപ്പെടുവാൻ أَمَّن അതല്ല ഒരുവനോ لَّا يَهِدِّي അവൻ നേർമാർഗം പ്രാപിക്കുകയില്ല إِلَّآ أَن يُهۡدَىٰ അവന് മാർഗദർശനം ചെയ്യപ്പെടാതെ , അവനെ നേർവഴിക്കാകാതെ فَمَا لَكُمۡ അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കെന്ത് كَيۡفَ എങ്ങിനെ تَحۡكُمُونَ നിങ്ങൾ വിധി കൽപിക്കുന്നു.

ശിർക്കിനെ ഖണ്ഡിച്ചും, തൗഹീദിനെ സ്ഥാപിച്ചും കൊണ്ട് ചോദ്യോത്തര രൂപത്തിൽ ചില തെളിവുകൾ കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ വിവരിച്ചു. അതുപോലെ വേറെ രണ്ട് തെളിവുകളാണ് ഈ വചനങ്ങളിലും വിവരിക്കുന്നത്. കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിലെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് നേർക്കുനേരെ മറുപടി പറയുവാൻ മുശ്‌രിക്കുകൾക്ക് മടി തോന്നാത്തതാകകൊണ്ട് അവർ തന്നെ ‘ അല്ലാഹു’ എന്ന് മറുപടി പറയും (فَسَيَقُولُونَ ٱللَّهُ) എന്നായിരുന്നു അവിടെ പറഞ്ഞത് . ഈ വചനങ്ങളിലെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് അവർ അതേ വേഗത്തിൽ മറുപടി പറയുവാൻ ഇടയില്ല. എന്നാൽ അൽപമൊന്ന് ആലോചിച്ചാൽ അവക്കുള്ള മറുപടിയും മറ്റൊന്നായിരിക്കാൻ തരമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇവിടുത്തെ ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള മറുപടി ഇന്നതാണെന്ന് അവരെ കേൾപിച്ചു സമ്മതിപ്പിക്കുവാനും, ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവരെ ഖണ്ഡിക്കുവാനും നബിﷺയോട് കൽപിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ഒന്നാമത്തെ ചോദ്യം, നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളിൽ – നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുവരുന്ന വിഗ്രഹങ്ങൾ, മലക്കുകൾ , മഹാത്മാക്കൾ തുടങ്ങിയ ആരാധ്യവസ്തുക്കളിൽ– സൃഷ്ടികളെ ആദ്യം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുകയും, അവ നശിച്ചശേഷം പിന്നീട് വീണ്ടും സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുണ്ടോ? എന്നാണല്ലോ. ഇതിൽ രണ്ടാമത്തെ സൃഷ്ടിക്കലിനെ– മരണാനന്തര ജീവിതത്തെ –പ്പറ്റി മുശ്‌രിക്കുകൾക്ക് വിശ്വാസമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവർ ചോദ്യത്തിന് നേർക്കുനേരെ മറുപടി പറയുവാൻ മടിച്ചേക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. എന്നാലും നിർജ്ജീവമായി കിടക്കുന്ന തരിശുഭൂമിയെ മഴയിറക്കി നവജീവസ്സുള്ളതാക്കുന്നതും, ഉഷ്ണകാലത്ത് ഉണങ്ങി നശിച്ചുപോയ സസ്യലതാദികളെ വീണ്ടും ഉൽപാദിപ്പിച്ചു വളർത്തുന്നതും അല്ലാഹുവാണെന്ന് അവർക്കറിയാവുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ആ കാര്യത്തിലവർക്ക് സംശയം ഉണ്ടായിക്കൂടാത്തതാണ്. രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യം: യഥാർത്ഥമാർഗത്തിലേക്ക് മാർഗദർശനം നൽകുന്ന വല്ലവരും നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളിൽ ഉണ്ടോ? എന്നാണ്. മാർഗദർശനം (**هداية**) പല പ്രകാരത്തിലുണ്ട്. ബുദ്ധി , കാഴ്ച, കേൾവി മുതലായ ജന്മസിദ്ധമായ മാർഗങ്ങളിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന തെളിവുകൾ മുഖേനയുള്ള മാർഗദർശനം. പ്രവാചകൻമാർ, മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ മുതലായവ മുഖേന ലഭിക്കുന്ന മാർഗദർശനം. സാഹചര്യങ്ങളും ചുറ്റുപാടുകളും ശരിപ്പെടുന്നതിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന മാർഗദർശനം. ഇവയെല്ലാം തന്നെ നൽകുന്നവൻ അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ലെന്ന് അവർക്കും ആലോചിച്ചറിയാവുന്നതാകുന്നു. അപ്പോൾ, മേൽകണ്ട തരത്തിലുള്ള എല്ലാ മാർഗദർശനങ്ങളും നൽകുന്ന അല്ലാഹുവിനെ വിട്ടു യാതൊരു മാർഗദർശനവും നൽകുവാൻ കഴിയാത്ത വസ്തുക്കളെ ദൈവങ്ങളാക്കിവെച്ചു ആരാധിക്കുന്നത് തികച്ചും വിഡ്ഢിത്തമല്ലേ?! എന്ന് അല്ലാഹു അവരോട് ചോദിക്കുന്നു.

സത്യാവസ്ഥ ഇത്രയും വ്യക്തമായിരുന്നിട്ടും അവർ അതിൽ നിന്ന് തെറ്റി ദുർമാർഗ

ത്തിൽ ശഠിച്ചുനിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഒരു വലിയ ആശ്ചര്യം തന്നെയാണല്ലോ, ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ (അപ്പോൾ നിങ്ങൾ എങ്ങിനെ തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നു?!) എന്നും, രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ (നിങ്ങൾക്കെന്താണ്?! നിങ്ങൾ എങ്ങിനെ വിധി കൽപിക്കുന്നു ?!) എന്നും പറഞ്ഞത് ഈ ആശ്ചര്യത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നത്. പ്രാഥമിക ബുദ്ധികൊണ്ട് ആലോചിച്ചാൽ പോലും മനസ്സിലാക്കാവുന്ന സ്പഷ്ടമായ തെളിവുകളുണ്ടായിരുന്നിട്ടും മുശ്‌രിക്കുകൾ തങ്ങളുടെ ശിർക്കുപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്ന് പിൻമാറാതിരിക്കുവാൻ കാരണമെന്താണെന്ന് ചോദിക്കപ്പെടാമല്ലോ. ഇതിനുള്ള ഉത്തരം അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു :-

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا ۚ إِنَّ ٱلظَّنَّ لَا يُغْنِى مِنَ ٱلْحَقِّ شَيْـًٔا ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌۢ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

﴾36﴿ അവരിൽ അധികമാളും ഒരു (തരം) ഊഹത്തെയല്ലാതെ പിൻപറ്റുന്നില്ല. നിശ്ചയമായും, യഥാർത്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഊഹം ഒട്ടും (തന്നെ) പര്യാപ്തമാക്കുകയില്ല. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനാണ്.

﴾36﴿ وَمَا يَتَّبِعُ പിൻപറ്റുന്നില്ല أَكْثَرُهُمْ അവരിൽ അധികഭാഗവും (ആളും) إِلا ظَنًّا ഊഹത്തെയല്ലാതെ إِنَّ الظَّنَّ നിശ്ചയമായും ഊഹം لا يُغْنِي അത് പര്യാപ്തമാക്കുകയില്ല, ധന്യമാക്കുകയില്ല مِنَ الْحَقِّ യഥാർത്ഥത്തെക്കുറിച്ച് شَيْئًا യാതൊന്നും, ഒട്ടും إِنَّ اللهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ് بِمَا يَفْعَلُونَ അവർ ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി

അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിക്കൽ , അവർ തങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ ശുപാർശ നടത്തുമെന്ന വിശ്വാസം,അല്ലാഹുവിന്റെ അവകാശാധികാരങ്ങളിൽ മറ്റുള്ളവർക്ക് പങ്കൽപിക്കൽ, പ്രവാചകൻമാരെയും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയും വ്യാജമാക്കൽ, മരണാനന്തര ജീവിതം മുതലായ കാര്യങ്ങളെ നിഷേധിക്കൽ എന്നിവയിലെല്ലാം തന്നെ ഇവർക്കുള്ള ഏക അടിസ്ഥാനം കേവലം ഊഹം മാത്രമാണ് . അല്ലാതെ , ന്യായയുക്തമായ ഒരു തെളിവും അതിനില്ല എന്ന് അല്ലാഹു അസന്നിഗ്ദ്ധമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ചിലർ സത്യാവസ്ഥ മനസ്സിലായിട്ടും വാശിയും ശാഠ്യവുമായി സത്യം സ്വീകരിക്കാത്തവരുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും ഭൂരിഭാഗത്തിന്റെയും സ്ഥിതി ഇതാണെന്നർത്ഥം. തുടർന്നു إِنَّ الظَّنَّ لا يُغْنِي مِنَ الحَقِّ شَيْأً (നിശ്ചയമായും ഊഹം യാഥാർത്ഥ്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒട്ടും തന്നെ പര്യാപ്തമാക്കുകയില്ല) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടുന്നതാകുന്നു. മൗലിക പ്രധാനമായ ഒരു തത്വമാണ് ഈ വാക്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്.

മൗലിക വിഷയങ്ങളിലും വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തങ്ങളിലുമൊക്കെ ഊഹത്തിനോ അനുമാനത്തിനോ സ്ഥാനമില്ല. അവ യഥാർത്ഥാധിഷ്ഠിതങ്ങളായിരിക്കണം. അഥവാ, യാഥാർത്ഥ്യം ഇന്നതെന്ന് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുന്ന അംഗീകൃത തെളിവുകളാൽ സ്ഥാപിതമായവയായിരിക്കണം. ഈ വിഷയം പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ലാത്തതും , ഓരോ വ്യക്തിയും പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടതുമാകുന്നു. ഇസ്‌ലാ

മിലെ വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തങ്ങളെല്ലാം ഒന്നുകിൽ, ബുദ്ധിയുടെ അനിവാര്യമായ വിധിക്കൊത്തതായിരിക്കണം, അല്ലെങ്കിൽ ക്വുർആൻ മുഖേനയോ, നബിﷺയുടെ സുന്നത്ത് മുഖേനയോ വ്യക്തമായി അറിയപ്പെട്ടതായിരിക്കണമെന്നും ഇതിൽ നിന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ലക്ഷ്യം നോക്കാതെ മറ്റൊരാളുടെ വാക്കിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി വിശ്വാസകാര്യം ഉറപ്പിക്കുന്നവന്റെ വിശ്വാസം ശരിയല്ലെന്ന് പല മഹാൻമാരും അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നതും. (*)

'അവർ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു അറിയുന്നവനാണ്' എന്നുള്ള അവസാനത്തെ വാക്യത്തിൽ വമ്പിച്ച ഒരു താക്കീതാണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും വിശ്വാസം ശരിയോ, തെറ്റോ, അതിൽ അവന് ശരിയായ തെളിവുണ്ടോ ഇല്ലേ, ഊഹത്തെ പിൻപറ്റിയതോ അല്ലേ , ആ വിശ്വാസവും പ്രവൃത്തിയും തമ്മിൽ പൊരുത്തമുണ്ടോ ഇല്ലേ എന്നിങ്ങനെയുള്ളതെല്ലാം അല്ലാഹു അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, ആ അറിവനുസരിച്ച് അവൻ നടപടിയെടുക്കുമെന്നുമാണല്ലോ അതിന്റെ സാരം.

وَمَا كَانَ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانُ
أَن يُفْتَرَىٰ مِن دُونِ ٱللَّهِ
وَلَٰكِن تَصْدِيقَ ٱلَّذِى بَيْنَ يَدَيْهِ
وَتَفْصِيلَ ٱلْكِتَٰبِ
لَا رَيْبَ فِيهِ مِن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٣٧﴾

﴿37﴾ ഈ ക്വുർആൻ അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ (മറ്റാരാലും) കെട്ടിച്ചമക്കപ്പെടാവതല്ല. പക്ഷേ, അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ളതിന്റെ സത്യസാക്ഷീകരണവും, വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വിശദീകരണവുമത്രെ. അതിൽ സന്ദേഹമേ ഇല്ല; ലോകരുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാണ് (അത്).

أَمْ يَقُولُونَ ٱفْتَرَىٰهُ
قُلْ فَأْتُوا۟ بِسُورَةٍ مِّثْلِهِۦ

﴿38﴾ അതല്ല, 'അത് അവൻ (നബി) കെട്ടിച്ചമച്ചിരിക്കയാണ്' എന്ന് അവർ പറയുന്നുവോ?! പറയുക: 'എന്നാൽ, അതുപോലെയുള്ള ഒരു 'സൂറത്ത്' [അദ്ധ്യായം] നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവീൻ;

وَٱدْعُوا۟ مَنِ ٱسْتَطَعْتُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ
إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٣٨﴾

അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ നിങ്ങൾക്ക് സാധിക്കുന്നവരെ (യെല്ലാം) നിങ്ങൾ വിളിച്ചും കൊള്ളുവിൻ; നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ!'.

﴿37﴾ وَمَاكَانَ ആകുകയില്ല, ആകാവതല്ല هَٰذَاالْقُرْآنُ ഈ ക്വുർആൻ أَنْيُفْتَرَىٰ കെട്ടിച്ചമക്ക (കെട്ടിയുണ്ടാക്ക) പ്പെടുവാൻ مِنْ دُونِ കൂടാതെ اللهِ അല്ലാഹുവിനെ

(*) يعنى ان ايمان المقلد غير صحيح (അതായത്: മറ്റൊരാളെ അന്ധമായി അനുകരിക്കുന്നവന്റെ വിശ്വാസം ശരിയല്ല)

وَلَـٰكِن പക്ഷേ, എങ്കിലും, എന്നാൽ تَصْدِيقَ സത്യമാക്കൽ (സത്യസാക്ഷീകരണം)
ആണ് الَّذِي യാതൊന്നിന്റെ, യാതൊന്നിനെ بَيْنَ يَدَيْهِ അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ള وَتَفْصِيلَ
വിശദീകരണവും الْكِتَابِ (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ لَا رَيْبَ സന്ദേഹ (സംശയ)മേ ഇല്ല
فِيهِ അതിൽ مِن رَّبِّ റബ്ബിങ്കൽ (രക്ഷിതാവിൽ) നിന്നാണ് الْعَالَمِينَ ലോകരുടെ ﴾38﴿
أَمْ يَقُولُونَ അതല്ല (അതോ - അല്ലെങ്കിൽ) അവർ പറയുന്നുവോ افْتَرَاهُ അതിനെ അവൻ
കെട്ടിച്ചമച്ചുവെന്ന് قُلْ നീ പറയുക فَأْتُوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ വരുവിൻ بِسُورَةٍ ഒരു
സൂറത്തും, അദ്ധ്യായം കൊണ്ട് مِّثْلِهِ അതുപോലെയുള്ള وَادْعُوا നിങ്ങൾ വിളിക്കുക
(ക്ഷണിക്കുക) യും ചെയ്യുവിൻ مَنِ اسْتَطَعْتُم നിങ്ങൾക്ക് സാധിക്കുന്നവരെ مِّن دُونِ اللَّهِ
അല്ലാഹുവിന് പുറമെ (കൂടാതെ) إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ صَادِقِينَ സത്യവാൻമാർ,
സത്യം പറയുന്നവർ

തൗഹീദിനെ സ്ഥാപിച്ചും, ശിർക്കിനെ ഖണ്ഡിച്ചുംകൊണ്ടുള്ള ഏതാനും പ്രസ്താവനകൾക്കുശേഷം അല്ലാഹു ഖുർആന്റെ അമാനുഷികതയും, സത്യതയും സ്ഥാപിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ ഇങ്ങിനെ ഒരു ഗ്രന്ഥം കൊണ്ടുവരുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് ആദ്യം ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. തുടർന്നു അതിന്റെ അമാനുഷികതക്കുള്ള ചില തെളിവുകളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതായത്, അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ള വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ സത്യസാക്ഷീകരണവും, വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വിശദീകരണവുമാണ് അതെന്ന്. മുൻവേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലുള്ള പല വാർത്തകളും, അവയിലെ പ്രധാന തത്വങ്ങളും അതേപടി ഖുർആനിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ, സൻമാർഗോപദേശങ്ങൾ, തെളിവുകൾ ആദിയായി ഒരു വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ എന്തെല്ലാം ആവശ്യമാകുന്നുവോ അതെല്ലാം സവിശദം അതിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. അവയിൽ ഒന്നും തന്നെ സന്ദേഹത്തിനോ ആശയക്കുഴപ്പത്തിനോ ഇടവുമില്ല. എല്ലാം സത്യസമ്പൂർണവും ന്യായയുക്തവുമാണുതാനും. അത് ലോകസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുന്നതാകട്ടെ; അക്ഷരജ്ഞാനമോ, വേദഗ്രന്ഥ പരിചയമോ ഇല്ലാത്ത ഒരാളുടെ കൈക്കും. ആ ഗ്രന്ഥം അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ളതാണെന്നും, സൃഷ്ടികളാൽ നിർമിതമല്ലെന്നുമുള്ളതിന് ഇതൊക്കെത്തന്നെ തെളിവാണ്. അതെ, അല്ലാഹുഅല്ലാത്തവരിൽ നിന്നായിരുന്നു ഖുർആനെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും അതിൽ ധാരാളം വൈരുദ്ധ്യം കാണേണ്ടതായിരുന്നു. (لَوْ كَانَ مِنْ عِندِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا (النساء : ٨٢)

വസ്തുതകൾ ഇങ്ങിനെയായിരുന്നിട്ട് പിന്നെയും മുഹമ്മദ്ﷺ കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയതാണ് ഈ ഖുർആൻ എന്ന് അതിന്റെ നിഷേധികൾക്ക് വാദമുണ്ടെങ്കിൽ അതിലെ അദ്ധ്യായംപോലെയുള്ള ഒരദ്ധ്യായമെങ്കിലും അവരൊന്ന് കൊണ്ടുവരട്ടെ, വേണമെങ്കിൽ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത മറ്റാരെയും അവരുടെ കഴിവുപോലെ അവർ സഹായത്തിന് കൂട്ടുകയും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ- എന്നാലതൊന്ന് കാണാമല്ലോ- എന്ന് അല്ലാഹു അവരെ വെല്ലുവിളിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനം തന്നെയാണെന്നും, നബിﷺയോ മറ്റോ രചിച്ചതല്ലെന്നുമുള്ളതിന് ഏറ്റവും വ്യക്തവും അനിഷേധ്യവുമായ ഒരു തെളിവത്രെ ഈ വെല്ലുവിളി. അറബികൾ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ ഏറ്റവും ഉച്ചിയിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന അക്കാലത്തോ, അതിനുശേഷം ഇന്നിതുവരെയോ ഈ വെല്ലുവിളിയെ നേരിടുവാൻ ആളുണ്ടായിട്ടില്ല. ഇതാകട്ടെ, ഈ തുറയിലുള്ള ഖുർആന്റെ വെല്ലുവിളികളിൽ മൂന്നാമത്തേതും ഏറ്റവും ലഘുവായതുമാണ് താനും. ജിന്നും മനുഷ്യരുമെല്ലാംകൂടി ചേർന്നാലും ഇതുമാതിരി ഒരു ഖുർആൻ കൊണ്ടുവരാൻ സാധ്യമ

ല്ലെന്ന് സൂറ: ഇസ്റാഅ 88 ലും ക്വുർആൻ നബിﷺ കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയതാണെന്ന് വാദമുണ്ടെങ്കിൽ അതുപോലെയുള്ള 10 സൂറത്തുകളെങ്കിലും കൊണ്ടുവരട്ടെ, സാധിക്കുന്നവരെയൊക്കെ അതിനുക്ഷണിട്ടും കൊള്ളട്ടെയെന്ന് സൂഃ ഹൂദ് : 13 ലും അല്ലാഹു പ്രഖ്യാപിച്ചു. ആ രണ്ടു വെല്ലുവിളികളും നിലവിലിരിക്കെത്തന്നെയാണ് അതേ മാതിരി ഒരു സൂറത്തെങ്കിലും കൊണ്ടുവരട്ടെ എന്നുള്ള ഈ മൂന്നാമത്തേതും.

ഈ മൂന്ന് സൂറത്തുകളും – ഇസ്റാഉം, ഹൂദും, ഈ സൂറത്തും – മക്കീ സൂറത്തുകളാകുന്നു. ഏറ്റവും ലഘുവായ ഈ മൂന്നാമത്തെ വെല്ലുവിളിയാകട്ടെ, മദനീ സൂറത്തായ അൽബക്വറഃ 23, 24 വചനങ്ങളിൽ വീണ്ടും അല്ലാഹു ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഒരു കാലത്തും നിങ്ങൾക്കത് സാധ്യമല്ലെന്ന് അവിടെ അറുത്തുമുറിച്ചു പറയുക കൂടി ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. മനഃസാക്ഷിയും, സത്യബോധവുമുള്ള ഏതൊരു ഹൃദയത്തിനും ക്വുർആന്റെ സത്യതയും ദൈവികതയും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇതിൽപരം തെളിവ് എന്താണുള്ളത്?! അല്ലാഹുവിന് പുറമെയുള്ള ആരുടെ സഹായസഹകരണം വേണമെങ്കിലും സ്വീകരിക്കാമെന്നും, എന്നാലും നിങ്ങൾക്കതിന് കഴിയുകയില്ലെന്നും അർത്ഥശങ്കക്കിടമില്ലാത്തവിധം ഉറപ്പിച്ചു പറയുവാൻ അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ കഴിയുമോ?! അല്ലാഹു തുടർന്ന് പറയുന്നു :-

بَلْ كَذَّبُوا۟ بِمَا لَمْ يُحِيطُوا۟ بِعِلْمِهِۦ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُۥ ۚ

﴾39﴿ എങ്കിലും അവർ യാതൊന്നിന്റെ അറിവിനെ സൂക്ഷ്മമാക്കിയിട്ടില്ലയോ അതിനെ [സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതിനെ] അവർ വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. അതിന്റെ പുലർച്ച അവർക്ക് വന്നെത്തിയിട്ടുമില്ലതാനും.

كَذَٰلِكَ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۖ فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَـٰقِبَةُ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿٣٩﴾

അപ്രകാരം, അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് (ആ) അക്രമികളുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെ ആയെന്ന് നോക്കുക!

وَمِنْهُم مَّن يُؤْمِنُ بِهِۦ وَمِنْهُم مَّن لَّا يُؤْمِنُ بِهِۦ ۚ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِٱلْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾

﴾40﴿ അവരിൽനിന്നും ചിലർ അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുണ്ട്. അവരിൽ നിന്നും ചിലർ അതിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുമുണ്ട്. നിന്റെ റബ്ബ്, നാശമുണ്ടാക്കുന്നവരെപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു.

﴾39﴿ بَلْ പക്ഷേ, എങ്കിലും, എന്നാൽ كَذَّبُوا അവർ വ്യാജമാക്കി بِمَا യാതൊന്നിനെ لَمْ يُحِيطُوا അവർ വലയം ചെയ്തിട്ടില്ല (സൂക്ഷ്മമാക്കിയിട്ടില്ല) بِعِلْمِهِ അതിന്റെ അറിവിനെ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ അവർക്ക് വന്നിട്ടുമില്ല تَأْوِيلُهُ അതിന്റെ പുലർച്ച, പൊരുൾ, വ്യാഖ്യാനം كَذَٰلِكَ അതുപോലെ كَذَّبَ വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നു الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ അവ

രുടെ (ഇവരുടെ) മുമ്പുള്ളവർ فَانظُرْ എന്നിട്ട് നോക്കുക كَيْفَ كَانَ എങ്ങിനെ ആയി (ഉണ്ടായി) എന്ന് عَاقِبَةُ കലാശം, പര്യവസാനം, അന്ത്യം الظَّالِمِينَ അക്രമികളുടെ ﴾40﴿ وَمِنْهُم അവരിലുണ്ട്, അവരിൽ നിന്ന് (ചിലർ) مَن يُؤْمِنُ വിശ്വസിക്കുന്നവർ, വിശ്വസിക്കുന്നവരുണ്ട് بِهِ അതിൽ وَمِنْهُم അവരിലുണ്ട് , അവരിൽ (ചിലർ) مَن لَّا يُؤْمِنُ വിശ്വസിക്കാത്തവർ, വിശ്വസിക്കാത്തവരാണ് بِهِ അതിൽ وَرَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബാകട്ടെ أَعْلَمُ ഏറ്റവും (നല്ലപോലെ) അറിയുന്നവനാണ് بِالْمُفْسِدِينَ നാശം (കുഴപ്പം) ഉണ്ടാക്കുന്നവരെപ്പറ്റി

മേൽകണ്ട പ്രകാരം ക്വുർആന്റെ സത്യതയെ ഖണ്ഡിക്കുവാൻ അവർക്ക് സാധ്യമല്ല. എന്നിരിക്കെ, അവരതിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ്. പക്ഷേ, അതിനെപ്പറ്റി ശരിക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാനോ, അതിലെ തെളിവുകൾ പരിശോധിക്കുവാനോ ശ്രമിക്കാതെ കണ്ണടച്ചു നിഷേധിക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്യുന്നത്. അത് വിഭാവനം ചെയ്യുന്നതും, പ്രവചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ കാര്യങ്ങൾ അനുഭവത്തിൽ പുലർന്നു കാണുവാൻ അവർ കാത്തിരിക്കുന്നുമില്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, അതിന്റെ വാച്യവശമോ, ആശയവശമോ ഒന്നും ഗൗനിക്കാതെ – കേട്ടമാത്രയിൽ തന്നെ – വ്യാജമാക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ഫലം അവർ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അത് ഇവർക്കും പാഠമായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. സത്യനിഷേധികളുടെ മൊത്തത്തിലുള്ള സ്ഥിതിയാണ് ഇപ്പറഞ്ഞത്. പക്ഷേ, എല്ലാവരും ഒരേമാതിരിക്കാരല്ല. ചിലരൊക്കെ ക്വുർആന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കി അതിൽ വിശ്വസിച്ചുവരുന്നുണ്ട് താനും. വിശ്വസിക്കാതെ, കുഴപ്പത്തിനും നാശത്തിനും ഒരുമ്പെട്ട ഒരു വിഭാഗക്കാരും അവരിലുണ്ട്. ഇവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിന് നന്നായറിയാം. അവരുടെമേൽ അവൻ തക്ക നടപടി എടുക്കുകയും ചെയ്യും എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ താൽപര്യം.

വിഭാഗം – 5

وَإِن كَذَّبُوكَ فَقُل لِّي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ ۖ أَنتُم بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾

﴾41﴿ അവർ നിന്നെ വ്യാജമാക്കുന്ന പക്ഷം, നീ പറയുക: 'എനിക്ക് എന്റെ കർമം; നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ കർമവും. ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ മുക്തരാണ്; നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ഞാനും മുക്തനാകുന്നു.'

وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ ۚ أَفَأَنتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

﴾42﴿ അവരിൽനിന്നും ചിലർ, നിന്നിലേക്ക് ചെവികൊടുക്കുന്നവരുമുണ്ട്. എന്നാൽ, ബധിരൻമാരെ– അവർ ബുദ്ധികൊടു (ത്തു ഗ്രഹി) ക്കാതിരുന്നാലും – നീ കേൾപ്പിക്കുമോ ?!